

Indonesië 2015

Deel 9

Java – Sumatra

We verlaten ons mooie hotel aan het Tobameer.

Om ongeveer 9.00 gaan we met de Ferry boot naar Rapapat.

De Ferry boot is zoals gewoonlijk erg smerig. In tegenstelling tot de Ferry boten die naar Lombok varen, hoeven de verkopers niet van de boot af. Ergo, ze varen mee met de boot en koken zelfs in een soort keuken aan dek. Tegenover mij snoept een jongetje chips. Ik zeg tegen hem dag dag (klinkt als da da).

Een ander eet bami goreng die in de keuken is gemaakt.

Om met de auto op de Ferry te komen is provisorisch een grote berg met zand gemaakt.

Onze auto moet in zijn achteruit de Ferry op, tussen de vrachtwagens. Er zijn natuurlijk luitjes die orders geven waar onze auto kan parkeren. Achteruit, naar rechts, naar links wordt er geroepen (atrèt, kanan, kitiri, stop). Het is een heel gedoe.

Ik klim naar boven en blijf niet in de auto. Van daaruit heb ik een mooi zicht op de rivier en op het eiland Samosir. De tocht duurt ongeveer een uur.

Weer een vreselijke weg richting Sipirok, vol bobbel en kuilen. Wij hobbelen wat af.

Na diverse stops zijn wij nog bij een Batak dorp geweest. Een jongen die onze auto ziet, waarschuwt het dorp. Er komen verschillende vrouwen uit hun huizen

met zelf geweven kleden. Het ene kleed is nog mooier dan de andere en ik word op opdringerige wijze omringd door de vrouwen. De kleden wapperen voor mijn ogen. Om er vanaf te komen geef ik het bewuste jongetje maar een pen. Er wordt flink gemopperd dat ik niets koop.

Eindelijk komen er sawah's in zicht en Peter maakt enkele foto's.

De auto stopt bij een benzinepomp om te tanken. Een groepje gillende meisjes die net wegrijden van de benzinepomp stopt voor ons. Ze wuiven naar ons vanuit de auto. Wij wuiven terug en uiteindelijk vatten zij de moed om uit de auto te stappen. Eerst stapt er een uit, heel verlegen. Uiteindelijk komt de hele groep uit de auto. Ze willen foto's maken van die vreemde Belanda's en gebruiken daarbij hun mobiel. Peter maakt ook een foto en uiteindelijk wordt het een groepsfoto met hem. Ze gaan bij ons zitten voor een praatje en het is heel gezellig.

Eindelijk stoppen wij pas om 15.00 uur voor een Padang restaurant. Wij beidjes zijn te moe om te eten, maar ik laat mij verleiden om wat nasi goreng pedis te eten. Nou ja, die nasi goreng heeft de kok zelf gemaakt en

smaakt nergens naar. Ik neem alleen maar een paar hapjes.

Vlak naast het restaurant is een toko die goud verkoopt. De eigenaar is een Chinees. Ik vraag mij af wie er goud koopt in deze afgelegen contreien. Ook ik heb geen belangstelling. Wel heb ik graag een kijkje willen nemen bij de Chinese winkels, maar ja, ik heb daar eigenlijk niets te zoeken qua kleding

Bij een warung uiteindelijk koffie gedronken.

Ook dat nog. Het begint te regenen en die houdt niet op. Het is inmiddels al donker en we hebben nog anderhalf uur te gaan.

Uiteindelijk komen wij om 20.00 uur aan in een mooi hotel in Siporok.

Dat hotel heeft verschillende bungalows die ver van elkaar liggen en ook roomservice heeft, maar wij hebben geen trek.

We zitten binnen in heerlijke stoelen. Buiten is het fris zo hoog in de bergen.

Peter is van plan de volgende ochtend foto's te maken van het hotel.

Deze ochtend wordt ons ontbijt bezorgd door een kleine auto die van bungalow tot bungalow rijden. We krijgen, zoals bij de

incheck is gevraagd, eerst om half acht koffie en daarna een heerlijk ontbijt.

We hebben de wekker gezet om 7.00 en wordt het de volgende dag

weer vroeg op naar Bukittinggi.

Ik heb geen oog dicht gedaan omdat ik het vreselijk koud heb gehad in de nacht.

Het regent nog een beetje wanneer wij vertrekken, maar al snel breekt de zon door en wordt het warm. We hebben weer, het is niet anders, een vreselijke lange weg te gaan met veel bochten. Onze chauffeur heeft last van een ochtendhumeur (dat gebeurt bij herhaling overigens).

Als eerste stop gaan we naar de waterval met hangbrug. We kopen kaartjes bij

de info bali. De vrouw is heel aardig en wijst ons de weg daarheen. Om toch even stoer te doen ga ik huppelend over de lange brug. Onder mij zie ik eerst een brede modderige rivier en dichterbij de waterval helder water vol keien stromen.

Wat is de waterval mooi en die splitst zich in verschillende watervallen. Ik zie dat een man zijn spijkerbroek wast in een van de bekkens van de waterval. Deze waterval heet Aek Sijorni.

Peter gaat een stuk hoger naar de waterval toe om betere foto's te maken. Bij terugkomst is er een man (jaga) die de ingang van de waterval bewaakt. Hij vraagt opnieuw entreegeld.

Wij zijn niet van Lotje getikt en weigeren die.

Wij hebben van het ontbijt wat meegenomen voor de lunch van dat mooie hotel in het bungalowpark. We zijn allebei moe en zowat beurs van dat hobbel ge-bobbel en eten weinig.

Onderweg heerlijke koffie gedronken bij een restaurant met kaneel. Ik koop een kop en schotel met kaneelstokjes. De kop en schotel is ook bijzonder, want die is gemaakt van palmhout. Ik bewaar deze souvenir thuis op mijn tweede aanrecht.

We gaan nu naar de warmwater bronnen. Daar zijn veel apen te zien, maar deze zijn heel schuw.

Onderweg zien wij in een becak een aap in een kooi. Zo zielig toch! Veel is er niet te zien door de damp van het warme water.

We bereiken eindelijk de grens tussen Oost en West en even later passeren we de evenaar. De wegen

daar zijn goed onderhouden en wij komen in de bewoonde wereld.

Bij de evenaar maken we een stop. Er is een park waar we ons kunnen verpozen. Een museum is er ook, maar die is helaas gesloten. Ik maak een praatje met venters die ons halfedelstenen en T-shirts willen aansmeren. Intussen gaat Peter naar het park. Hij moet hoognodig naar het toilet. Achterin zijn de toiletten. Nou ja, toiletten. De deuren zijn uit de hengsels gehaald en staan er naast. Alles went zullen we maar zeggen.

We gaan richting goudzoekers, maar die zijn er niet. Wat jammer, want die heb ik graag willen zien.

Het is opnieuw dreigend weer en we willen zo snel mogelijk richting hotel in Bukittingi gaan.

We gaan eerst nog naar een Padang restaurant. Voor het laatste stuk naar Bukittingi drinken wij nog wat bij een warung naast het benzine station. Daar koop ik kopi ginseng in kleine pakjes, zorgvuldig door de verkoopster ingepakt.

We komen uiteindelijk laat aan in ons hotel om 20.00 uur. Het hotel is uitstekend gelukkig.

Wij blijven hier twee nachten.

Morgen rondtoer en gaan om 22.30 uur naar bed.

Wordt vervolgd.

Mila Boom-Schenkuizen